

САВЕТ ЗА РЕГУЛАТОРНУ РЕФОРМУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

17.10.2007.године

Предмет: Мишљење о томе да ли образложење **НАЦРТА ЗАКОНА О ЗАШТИТНИКУ ПРАВА ДЕТЕТА** садржи анализу ефеката у складу са чл. 39. и 40. ст.2. Пословника Владе ("Службени гласник РС" бр. 100/2005)

У складу са чланом 39. и 40. ст.2. Пословника Владе (Сл. гласник РС, бр. 100/2005) даје се

МИШЉЕЊЕ:

Образложење Нацрта закона о заштитнику права детета, који је Савету за регулаторну реформу привредног система доставило на мишљење Министарство рада и социјалне политике под бројем: 011-00-948/2007-14 од 11.10.2007.године, **САДРЖИ АНАЛИЗУ** ефеката у складу са чл. 39. и 40. ст.2. Пословника Владе.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Савету за регулаторну реформу привредног система је Министарство рада и социјалне политике доставило на мишљење **Нацрт закона о заштитнику права детета** са Образложењем које не садржи прилог под насловом: „Анализа ефеката закона“.

Обзиром да се обрађивач прописа није испунио формални услов за давање позитивног мишљења (обрађивач прописа није доставио посебан прилог образложењу у складу са чл. 39. и 40. ст.2. Пословника Владе), Савет га у даљем тексту, у циљу будуће израде овог обавезног прилога, који се доставља уз нацрте закона, подсећа шта исти треба да садржи, као и на разлоге из којих се анализа ефеката прописа врши.

Прилог „анализа ефеката прописа-акта“, мора посебно да садржи:

- одређење проблема који акт треба да реши;
- циљеве који се доношењем акта постижу;
- анализу о томе које су друге могућности за решавање проблема разматране изузев доношења акта;
- зашто је доношење акта најбоље за решавање проблема.

Такође, прилог „анализа ефеката прописа-акта“ мора да садржи следећа објашњења:

- на кога и како ће највероватније утицати решења предложена у акту;
- који су трошкови које ће примена акта изазвати грађанима и привреди, посебно малим и средњим предузећа;
- да ли су позитивни ефекти доношења акта такви да оправдавају трошкове;
- да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију;
- да ли су све заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове о акту;
- које ће мере током примене акта бити предузете да би се остварили разлози доношења акта.

Ако обрађивач прописа сматра да образложење нацрта закона не треба да садржи анализу ефеката, дужан је да то посебно образложи.

Обрађивач прописа треба да наведе да ли су у вези са законом спровођене јавне расправе и у којој мери су на решења која се предлажу утицала мишљења изнета на тим јавним расправама.

Само на основу целовитог образложења, израђеног у складу са горе наведеним списком објашњења, Савет може да сагледа да ли је пропис-акт израђен уз анализу ефеката и да да сврсисходно мишљење о томе.

Наглашавамо да је анализа ефеката процес који обрађивач спроводи од почетка рада на закону, а да након његове израде, у прилогу „анализа ефеката закона“, само описује у чему се та анализа састојала. Дакле, сврха анализе ефеката није да након израде нацрта закона компликује обрађивачу израду образложења и прилога, већ да допринесе изради нацрта закона са најпозитивнијим могућим ефектима. Сврха самог описа анализе ефеката је да Савет и Владу, а на крају и Скупштину и све заинтересоване стране упозна са очекиваним ефектима предложених решења и са тим како је анализа ефеката током израде нацрта закона вршена.

Такође истичемо да Савет врши процену тога да ли образложење закона треба да садржи анализу ефеката и о томе даје мишљење. Ту процену не врши обрађивач прописа, па он нацрт закона обавезно доставља Савету на мишљење.

Како би се убрзао процес доношења овог закона, а имајући у виду наводе обрађивача прописа да се ради о тексту који је у неизмењеној верзији већ био упућен у скупштинску процедуру, још у јулу 2006. године, Савет је, без обзира на чињеницу што није испуњен формални услов за давање позитивног мишљења, размотрио текст Нацрта закона о заштитнику права детета и образложења у прилогу и закључио следеће:

Обрађивач је у оквиру одељка „Разлози за доношење закона“ навео да је Југославија 1990. године, ратификовала Конвенцију о правима детета усвојену у УН 20. новембра 1989. године (Резолуција бр.774/736), те да је чланом 4. наведене Конвенције прописано да ће стране уговорнице предузети све потребне законодавне, административне и остале мере за остваривање дечијих права признатих у Конвенцији, као и да се Препоруком Парламентарне скупштине Савета Европе 1460 (2000) тражи оснивање посебног тела за заштиту и промоцију дечијих права. Обрађивач прописа је навео да доношењем овог закона Србија испуњава и једну од својих међународних обавеза које произилазе из чланства у Савету Европе.

Обрађивач прописа је даље навео да је основни циљ доношења овог закона оснивање независне институције за промоцију и заштиту дечијих права.

Што се тиче средстава које је потребно обезбедити из Буџета, обрађивач је навео да су за примену члана 32. Закона потребна средства на годишњем нивоу од укупно 10.360.000,00 динара те да су та средства већ планирана Предлогом финансијског плана за 2008.годину, на економској класификацији 423 – Стручне услуге.

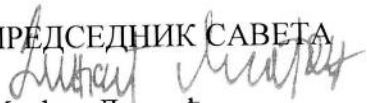
Обрађивач прописа није навео да ли ће примена овог Закона стварати посебне трошкове на терет грађана и привреде, специјално малих и средњих предузећа, али се у односу на ово питање одредио у образложењу Нацрта закона о заштитнику права детета, који је Савету за регулаторну реформу привредног система доставило на мишљење Министарство рада, запошљавања и социјалне политике под бројем: 011-00-893/2005-14 од 20.10.2005.године, тако што је навео да примена овог закона не изискује посебне трошкове

на терет грађана и привреде или малих и средњих предузећа и нема никаквог утицаја на дешавања на тржишту и тржишну конкуренцију.

Обрађивач прописа се није изјаснио ни о томе да ли је о Нацрту закона спровођена јавна расправа, али је Савет претпоставио да јесте, обзиром на чињеницу да је Нацрт закона, односно Предлог закона био доступан на сајту Министарства, односно Скупштине у дужем периоду, те да су у том смислу заинтересоване стране могле да дају своје сугестије, у вези са предложеним решењима.

Имајући у виду наведено, а посебно чињеницу да усвајањем овог закона Србија испуњава једну од својих међународних обавеза, које произилазе из чланства у Савету Европе, Савет сматра да доношење овог закона не треба даље одлагати и даје мишљење да образложење Нацрта закона о заштитнику права детета САДРЖИ АНАЛИЗУ ЕФЕКТА у складу са чл. 39. и 40. ст.2. Пословника Владе.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА

Млађан Динкић

